

11 Οκτωβρίου, 1990

[ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΟΥΛΛΑ Π. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ

1. ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ,
2. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΗΣ Α΄ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ,
3. Α. ΠΕΤΡΙΔΗ ΥΠΟ ΤΗΝ ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΩΣ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗ Α΄ ΤΗΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 953/89).

5 Διοικητική πράξη — Εκτελεστή — Πράξη η οποία αφορά διοικητικό μέτρο εσωτερικής φύσης δεν είναι εκτελεστή — Ποίο το εφαρμοστέο κριτήριο για κατάταξη πράξης που αφορά δημόσιο υπάλληλο υπό την ιδιότητά του ως δημοσίου υπαλλήλου, σε πράξη με εσωτερικό ή εξωτερικό χαρακτήρα.

10 Διοικητικό Δίκαιο — Διακριτική εξουσία της Διοίκησης — Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Ανάθεση καθηκόντων — Το Δικαστήριο δεν υποκαθιστά την κρίση της διοίκησης ως προς την κατάταξη καθηκόντων σε σοβαρά ή μη, εκτός εάν αποδειχθεί έκδηλη αυθαιρεσία με σκοπό τη μείωση του υπηρεσιακού θεσμού του υπαλλήλου.

15 Εκπαιδευτικοί υπάλληλοι — Σχέδια υπηρεσίας — Δεν περιγράφουν εξαντλητικά τα καθήκοντα μιας θέσης — Η ανάθεση καθηκόντων με άμεση σχέση με τη φύση της θέσης που κατέχει ο υπάλληλος είναι επιτρεπτή

20 Λέξεις και Φράσεις — "Διοικητική πράξη" στο Σύγγραμμα Γενικό Διοικητικό Δίκαιο του Δαγτόγλου

Η προσφυγή της αιτήτριας στρέφεται εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση να της αναθέσουν ως καθήκοντα Επιμελήτριας Β΄, εργατικά, εποπτικά θέματα και απουσίες μαθητών, αντί

των καθηκόντων που θα έπρεπε, όπως η ίδια ισχυρίζεται, να εκτελεί σύμφωνα με το σχέδιο υπηρεσίας.

Το Ανώτατο Δικαστήριο αποδέχτηκε την προδικαστική ένσταση των καθ' ων η αίτηση ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι εκτελεστική, γιατί αφορά διοικητικό μέτρο εσωτερικής φύσης και δεν έχει καμία σχέση με την μεταβολή της υπηρεσιακής κατάστασης της αιτήτριας.

5

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή και για λόγους ουσίας, αποφάνθηκε ότι η διαφορά που εγέρθηκε αφορούσε αποκλειστικά το διοικητικό όργανο και το Δικαστήριο δεν ελέγχει την κρίση του ως προς ποια καθήκοντα θεωρεί σοβαρότερα έναντι άλλων, εκτός από την περίπτωση που έκδηλα ενεργεί αυθαίρετα με εμφανή σκοπό να μειώσει τον υπηρεσιακό θεσμό του υπαλλήλου. Στην παρούσα υπόθεση δεν έχει συμβεί κάτι τέτοιο. Τα καθήκοντα που ανατέθηκαν στην αιτήτρια είναι σύμφωνα με το σχέδιο υπηρεσίας της θέσης.

10

15

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Προσφυγή.

20

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση να αναθέσουν στην αιτήτρια ως καθήκοντα Επιμελήτριας Β', εργατικά, εποπτικά θέματα και απουσίες μαθητών αντί των καθηκόντων που θα έπρεπε, όπως ισχυρίζεται, να εκτελεί σύμφωνα με τα σχέδια υπηρεσίας.

25

Α. Παπαφίλιππου, για την Αιτήτρια.

Α. Βασιλειάδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους Καθ' ων η αίτηση.

30

Cur. adv. vult.

ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Η αιτήτρια προσβάλλει την απόφαση των καθ' ων η αίτηση να αναθέσουν σε αυτή ως καθήκοντα Επιμελήτριας Β εργατικά, εποπτικά θέματα και απουσίες μαθητών αντί των καθηκόντων που θα έπρεπε, ως η ίδια ισχυρίζεται, να εκτελεί σύμφωνα με τα σχέδια υπηρεσίας της θέσης.

35

Τα γεγονότα της υπόθεσης είναι απλά. Η αιτήτρια τοποθετήθηκε στην Α' Τεχνική Σχολή στις 20.11.89 και ο διευθυντής, μετά από συνεννόηση με τον Πρώτο Επιμελητή και τον Επιμελητή 1ης τάξης της σχολής, της ανέθεσε ειδικά καθήκοντα που εκτελούν οι Επιμελητές με μακρόχρονη υπηρεσία. Τα καθήκοντα αυτά περι-

40

λάμβαναν εργατικά, εποπτικά θέματα και έλεγχο των απουσιών των μαθητών. Η αιτήτρια θεώρησε τη φύση των καθηκόντων αυτών να αποτελεί υποβιβασμό της θέσης της, γιατί προηγουμένως εκτελούσε τα καθήκοντα και είχε τις ευθύνες που εκθέτει σε κατά-
 5 λογο στην προσφυγή της, ως ιδιαίτερα του διευθυντή, πρωτόκολλα, αλληλογραφία διευθυντή, τήρηση φακέλων αλληλογραφίας, τήρηση εμπιστευτικών ατομικών φακέλων καθηγητών και γραμματειακού προσωπικού, τήρηση ημερησίου ημερολογίου δραστηριοτήτων της Σχολής, δακτυλογράφηση ανακοινώσεων, δακτυλογράφηση μεταφράσεων κ.λπ. Προβάλλεται επίσης ο ισχυρισμός
 10 ότι η μεταβολή στο είδος των καθηκόντων που της ανατέθηκαν έγινε για εκδικητικούς λόγους. Πάνω σε αυτό το ζήτημα εκτίθεται στη γραπτή αγόρευση του δικηγόρου της η μακρά ιστορία των σχέσεων της αιτήτριας με τις αρμόδιες υπηρεσίες στα τελευταία χρόνια.
 15 Δε θα ασχοληθώ όμως με αυτό το θέμα γιατί τα όσα αναφέρονται στην αγόρευση είναι άσχετα με την παρούσα υπόθεση. Περιορίζομαι απλώς να παρατηρήσω, και για τους σκοπούς της κρινόμενης υπόθεσης μόνο, ότι από το ιστορικό όπως η ίδια το παραθέτει, όχι μόνο δεν αποδεικνύεται οποιαδήποτε εκδικητική διάθεση της αρ-
 20 μόδιας αρχής απέναντί της, αλλά αντίθετα προσπάθεια να ικανοποιηθούν ιδιόρρυθμες αξιώσεις της αιτήτριας.

Ο δικηγόρος της Δημοκρατίας εγείρει ως προκαταρκτική ένσταση στην προσφυγή, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι
 25 εκτελεστή γιατί αφορά διοικητικό μέτρο εσωτερικής φύσης και δεν έχει καμιά σχέση με την μεταβολή της υπηρεσιακής κατάστασης της αιτήτριας.

Συμφωνώ με την εισήγηση του δικηγόρου της Δημοκρατίας.
 30 Το ζήτημα πραγματεύεται ο Δαγτόγλου στο Σύγγραμμα Γενικό Διοικητικό Δίκαιο (Α-Β), έκδοση 1977, σελ.140 όπου στην παράγραφο 6 αναφέρονται τα εξής:

"Διοικητική πράξη είναι μόνο η πράξη με εξωτερικές έννομες συνέπειες. Αυτό σημαίνει ότι διοικητική πράξη είναι
 35 μόνο εκείνη η πράξη που δεν περιορίζεται, στην ρύθμιση των εσωτερικών υποθέσεων της διοικήσεως, αλλά απευθύνεται προς τους ιδιώτες ή άλλα νομικά πρόσωπα".

40 Και παρακάτω τα ακόλουθα:

Η διάκριση δεν είναι τόσο σαφής και εύκολη όταν ο ιδιώτης τελεί σε ειδική κυριαρχική σχέση (besonderes Gewaltver-
 haltnis) με την διοίκηση, όπως όταν είναι δημόσιος υπάλληλος. Πότε έχει

μια πράξη που τον αφορά εσωτερικό και τότε εξωτερικό χαρακτήρα; Μια πράξη που απευθύνεται σε ένα δημόσιο υπάλληλο ως ιδιοκτήτη οικοδομής, οδηγό αυτοκινήτου ή φορολογούμενο έχει αναμφισβήτως εξωτερικό χαρακτήρα γιατί απευθύνεται σ' αυτόν ως απλόν ιδιώτη αποτελεί σύμπτωση μόνο και είναι νομικά ασήμαντο το γεγονός ότι ο αποδέκτης της συμβαίνει να είναι δημόσιος υπάλληλος. Μια πράξη όμως που απευθύνεται σ' αυτόν υπό την ιδιότητα του ως δημοσίου υπαλλήλου δεν έχει κατ' ανάγκη και πάντοτε εσωτερικό χαρακτήρα. Διαταγές που καθορίζουν το χώρο και τα έπιπλα του γραφείου του ή το είδος της εκάστοτε εργασίας του έχουν αναμφισβήτως εσωτερικό χαρακτήρα και δεν είναι διοικητικές πράξεις. Αφορούν απλώς τη "λειτουργία" της ειδικής νομικής σχέσεως. Ο διορισμός όμως και η απόλυση, η προαγωγή, μετάταξη, μετάθεση, απόσπαση (ή η άρνησή τους), καθώς και η επιβολή πειθαρχικής ποινής θίγουν τον πυρήνα της σχέσεως: τη σύσταση, την ύπαρξη και το περιεχόμενό της. Η σημασία τους για τον υπάλληλο υπερβαίνει τα όρια της καθημερινής λειτουργίας της υπηρεσίας και τον θίγει ως άτομο, όχι απλώς ως υπάλληλο. Οι πράξεις αυτές έχουν κατά τούτο εξωτερική σημασία και είναι διοικητικές πράξεις."

Η προσφυγή είναι επομένως απορριπτέα γι' αυτό το λόγο. Προχωρώ όμως να πω λίγα λόγια και πάνω στην ουσία της. Ο υπηρεσιακός θεσμός της αιτήτριας παραμένει ο ίδιος και στην πραγματικότητα ούτε τα καθήκοντά της μεταβλήθηκαν. Απλώς το είδος των καθηκόντων αυτών η διοίκηση θεωρεί ότι πρέπει να ανατίθενται σε Επιμελητές Β με μεγαλύτερη πείρα στην υπηρεσία, όπως η αιτήτρια. Η ίδια όμως θεωρεί τα καθήκοντα που της ανατέθηκαν υποδεέστερα. Το διοικητικό Δικαστήριο, φρονώ, ότι δεν ελέγχει την κρίση του διοικητικού οργάνου ως προς το ποιά καθήκοντα θεωρεί σοβαρότερα έναντι άλλων. Είναι η διοίκηση που αποφασίζει πάνω στο ζήτημα και η απόφαση της αυτή δεν είναι δεκτική προσφυγής, εκτός βέβαια από την περίπτωση που έκδηλα ενεργεί αυθαίρετα με εμφανή σκοπό να μειώσει τον υπηρεσιακό θεσμό του υπαλλήλου.

Στην κρινόμενη προσφυγή δε συμβαίνει κάτι τέτοιο. Τα καθήκοντα που ανατέθηκαν στην αιτήτρια είναι σύμφωνα με το σχέδιο υπηρεσίας της θέσης. Πρέπει δε να αναφέρω και το εξής. Τα σχέδια υπηρεσίας δεν περιγράφουν εξαντλητικά τα καθήκοντα μιας θέσης. Στον υπάλληλο μπορεί να ανατεθούν είδη καθηκόντων που έχουν άμεση σχέση με τη φύση της θέσης που κατέχει. Η προσφυγή απορρίπτεται και η αιτήτρια θα πληρώσει τα έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.